

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **D. K.**, proti žalovaným **1) MUDr. L. T.**, praktické lékařce pro dospělé, **2) Mgr. I. M.**, psycholožce, **3) Karvinské hornické nemocnici, a.s.**, se sídlem Karviná-Nové Město, Zakladatelská 975/22, **4) MUDr. J. K.**, psychiatrice, **5) Okresní správě sociálního zabezpečení Karviná** se sídlem Karviná-Nové Město, nám. Budovatelů 1333/31, a **6) Úřadu práce České republiky, Krajské pobočce v Ostravě, kontaktnímu pracovišti Karviná**, se sídlem Karviná-Nové Město, tř. Osvobození 1388/60a, o žalobě proti lékařskému posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel žalované 1), lékařským zprávám žalovaných 2) – 4), posudku o invaliditě žalované 5), psychologickému posouzení a dalším písemnostem žalovaného 6),

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání:

- a) lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel vydaného žalovanou 1) dne 14.9.2011;
- b) lékařských zpráv žalovaných 2) – 4),
- c) posudku o invaliditě vydaného žalovanou 5) dne 15.4.2011 č.j. LPS/2011/1560-KI_CSSZ,
- d) psychologického posouzení psychologa žalovaného 6) ze dne 5.3.2012,
- e) potvrzení žalovaného 6) o vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání ze dne 12.12.2011 č.j. KAA-101649/2011-TK1T1,

- f) záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání vystaveného žalovaným 6) dne 12.12.2011 č.j. KAA-101647/2011-TK1T1,
- g) výzvy k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí žalovaného 6) ze dne 2.11.2011 č.j. KAA-2011/1030435-121,
- h) individuálního akčního plánu žalovaného 6) pro žalobkyni ze dne 11.5.2011 č.j. KAA-24357/2012-TK, ve znění jeho dodatku ze dne 17.7.2012,
- i) pozvánky žalovaného 6) ze dne 21.12.2011 na informativní a zprostředkovatelskou schůzku konanou dne 21.12.2011, a
- j) výzvy žalovaného 6) žalobkyni k dostavení se k psychologickému posouzení dne 5.3.2012.

Krajský soud zvažoval, zda se v posuzovaném případě jedná o podání ve věcech občanskoprávních či ve správním soudnictví, k jehož projednání a rozhodnutí by byly soudy České republiky pravomocné.

Podle § 7 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle § 7 odst. 2 o.s.ř. spory a jiné právní věci uvedené v odstavci 1, o nichž podle zákona rozhodly jiné orgány než soudy, soudy v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují za podmínek uvedených v části páté tohoto zákona.

Soud dospěl k závěru, že v posuzované věci se nejedná o spor z oblasti občanského, obchodního, rodinného ani pracovního práva soukromého, proto soudy nejsou pravomocné rozhodovat o posuzované věci podle o.s.ř. Žalobkyně směřuje svou žalobu proti písemnostem žalovaných, které pokládá za akty vrchnostenské povahy směřující proti ní. K projednání a rozhodnutí takových věcí jsou pravomocné soudy ve správním soudnictví podle zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Podle § 4 odst. 1 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o

- a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“),
- b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu,
- c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,
- d) kompetenčních žalobách.

Podle § 4 odst. 2 s.ř.s. ve správním soudnictví dále soudy rozhodují

- a) ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda,
- b) ve věcech politických stran a politických hnutí,
- c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Z povahy věci se v posuzovaném případě nejedná o kompetenční žalobu, žalobu ve věcech volebních či ve věcech referenda, ve věcech politických stran

a hnutí. Nejde ani o žalobu o zrušení opatření obecné povahy, když napadené písemnosti směřují toliko vůči žalobkyni. Nejde ani o žalobu proti nečinnosti, když žalobkyně se domáhá ochrany naopak proti výsledkům činnosti žalovaných – napadeným písemnostem.

Soud proto dále zvažoval, zda se nejedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu či proti jeho nezákonnému zásahu, pokynu či donucení.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Ze shora uvedeného vyplývá, že podmínkou soudního projednání žaloby je jak v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, tak v případě žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem či donucením, přímý zásah do práv a povinností žalobkyně.

V případě žalované 1) dospěl soud k závěru, že napadený lékařský posudek je ze soudního přezkumu vyloučen, když jím do práv a povinností žalobkyně nebylo přímo zasaženo. Tento posudek byl vydán pro účely řízení o řidičském oprávnění žalobkyně, byl toliko jeho podkladem a relevantním úkonem, jímž by bylo zasaženo do práv a povinností žalobkyně, je podle § 94 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, případné rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností o odnětí řidičského oprávnění; to však není předmětnou žalobou napadeno.

Přezkumu ve správním soudnictví pak nepodléhají ani lékařské zprávy jednotlivých lékařů či zdravotnických zařízení [zde žalovaných 2) – 4)]. Ty jsou podle ustálené judikatury (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.3.2008 č.j. 6 Ans 6/2007-50) záznamem o postupu léčby, jímž se (bez dalších případných rozhodnutí správních orgánů) nezasahuje přímo do práv a povinností pacienta.

Samostatnému soudnímu přezkumu pak nepodléhá ani posudek o invaliditě žalované 5) zpracovaný pro účely řízení vedeného Českou správou sociálního zabezpečení o přiznání invalidního důchodu žalobkyni. Tento posudek je opět toliko podkladem pro rozhodování správního orgánu – České správy sociálního zabezpečení, když až její rozhodnutí je aktem zasahujícím přímo do práv a povinností žalobkyně.

Obdobně psychologické posouzení psychologa žalovaného 6) je toliko podkladem pro rozhodování žalovaného 6) ve věci žalobkyně jako uchazečky o zaměstnání, samo toto posouzení není úkonem přímo zasahujícím do práv a povinností žalobkyně.

Pokud se týká zbývajících písemností žalovaného 6) označených shora písm. e) – j), ani zde soud neshledal, že by jimi mohlo být do práv a povinností žalobkyně zasaženo.

Potvrzení o vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání nijak nezakládá, nemění ani závazně neurčuje práva uchazeče o zaměstnání, úřad práce jím toliko osvědčuje, že po určitou dobu byla určitá osoba uchazečem o zaměstnání, aniž by to mělo do právní sféry této osoby jakýkoli dopad.

Záznam o jednání pak osvědčuje toliko průběh jednání s uchazečem, opět bez toho, že by sám (bez jiného úkonu správního orgánu) jakkoli do práv a povinností uchazeče o zaměstnání zasahoval.

Ani pozvánka na informativní schůzku a výzva k dostavení se k psychologickému posouzení nijak nezakládají, nemění ani závazně neurčují žalobkynina práva a povinnosti.

Nejinak je tomu i v případě individuálního akčního plánu, který – jak byl žalobkyní předložen – obsahuje toliko obecná poučení o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání vyplývajících z příslušných právních předpisů. Pokud je jím žalobkyni uloženo sledovat a vyhledávat volná místa (body III.1. – III.3.), jedná se opět o obecnou deklaraci povinnosti každého uchazeče o zaměstnání. Ani těmito ustanoveními akčního plánu není žalobkyně k ničemu nucena vrchnostenským aktem veřejné správy – ani tímto úkonem se její práva nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují.

Orgány veřejné správy totiž provádějí vůči fyzickým a právnickým osobám nesčetné množství různých úkonů, ze kterých však soudy přezkoumávají jen ty, které jsou svými důsledky natolik závažné, že přímo zasahují osobní či majetkovou sféru takových osob – zakládají, mění, ruší či závazně určují jejich práva a povinnosti.

S ohledem na to, že ani jeden z napadených úkonů sám – bez dalších případných zásahů orgánů veřejné správy – do sféry žalobkyně autoritativně nezasahuje, dospěl soud k závěru, že se v posuzovaném případě nemůže jednat ani o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 s.ř.s.) ani o žalobu proti jeho nezákonnému zásahu, pokynu či donucení (§ 82 s.ř.s.), a proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. září 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu